

Nemzetközi Szolidaritás Reflexió

Szociális igazságosság

Shalom

Miasszonyunk Iskolaönvérek

2010. február

Bevezetés

Az Aparecida (az 5. Latin-amerikai és Karibi Püspöki Konferencia) záródokumentuma szerint a szegények elsődleges választása keresztény hitünk közvetlen következménye. A keresztények tanítványokként és misszionáriusokként arra kaptak meghívást, hogy fivéreik és nővéreik arcában Jézus arcát lássák meg, azét a Jézusét, aki arra hív, hogy őket szolgáljuk. „A szegények szenvedő arca Krisztus szenvedő arca.“ Más szavakkal: azzal a Jézussal való találkozásunk közvetlen következménye ez, aki tanítványokként küld bennünket. (*Aparecida-Dokument, Nr. 393*)

Imádságra hívás

Az, hogy elsődlegesen a szegényeket választjuk, lényegileg hozzátartozik szolidaritásra szóló meghívásunkhoz. Napjainkban, amikor a globalizáció előnyei nem tapasztalhatók globálisan, s amikor annak negatív következményei leginkább a fejlődő országokban érzékelhetőek, sokan háttérbe szorulnak, és nem jutnak hozzá mindahhoz, ami alapvetően szükséges lenne az élethez. „Arra hívjuk a Kongregációt, hogy a társadalomnak ezt az új pillanatát küldetésünk új pillanataként ismerjük fel.“ (Új pillanat dokumentum)

Tapasztalat

Melania Pinedo gyermekeit egyedül nevelő 40 éves anya, aki 60 évesnek néz ki. Három kisgyermek van, és azzal keres pénzt, hogy édességeket árul az utcán. Egyik fia achondropláziában szenved (=porcképződés hiánya), ami egy öröklött csontbetegség. Míg az édesanya az utcán árul, mindig a hátán hordozza őt. Kifárad benne, de tovább folytatja, mert ki kell fizetnie a villany- és vízszámlát, és a gyerekeknek élelemre van szükségük. A Földön szegények milliói tengetik életüket Melaniához hasonlóan, napról-napra küzdve a túlélésért.

A Világbank statisztikai adatai szerint a Földön élő 6,237 milliárd ember közül mintegy 1,1 milliárdnyian élnek napi kevesebb, mint 1 dollárból és nem tudják szükségleteiket fedezni. Az emberiségnek soha nem álltak még ilyen bőségesen rendelkezésére anyagi javak, erőforrások és gazdasági erő. És mégis, minden este egymilliárd ember éhesen tér aludni. Ezek a számok azt mutatják, hogy a szegénység problémája nem a lehetőségek hiányából, hanem a javak világszerte aránytalanul történő elosztásából adódik.

Ez Isten népe! „Halld meg kiáltásukat a kenyérért családjuk számára, az oktatásért gyermekeik számára, kiáltásukat alapvető egészségügyi ellátásért és tiszta vízért. Nem kérnek többet, mint biztos munkahelyet és a létminimumot. Csak igazságosságot és méltóságot, emberi jogokat és emberi szeretetet keresnek.“ (*Isten népének kiáltása*)

Megfontolás

Az emberi méltóságra való ilyen átfogó odafigyelés alapja aggodalmunknak azért a sok millió szegényért, akik nem tudnak olyan módon élni, ami megfelelne ennek a méltóságnak. II.

János Pál pápa így szólította meg a latin-amerikai országokat: „Az Amerikában élő keresztények számára az evangéliumhoz való megtérés azt jelenti, hogy felülvizsgálják életük minden területét és aspektusát, különösen azokat, amelyek a társadalmi rendet és a közjó elérését érintik.“ (*Aparecida-Dokument*, Nr. 391)

A szegények elsődleges választása arra hív bennünket, tanítványokat és misszionáriusokat, hogy a szegénység más következményeire válaszként új és kreatív utakat keressünk. A bizonytalanság és a családon belüli erőszak sok gyermeket kényszerít az utcákra, hogy ott keressék meg anyagi erőforrásaikat, saját maguk és családjuk túléléseért, ahol viszont komoly erkölcsi és emberi veszélynek vannak kitéve. (*Aparecida-Dokument*, Nr. 409)

II. János Pál pápa a *Vita Consecratában* Illés prófétát, mint bátor prófétát és Isten barátját állítja a szerzetesek elé példaképnek. „Isten jelenlétében élt, csendesen szemlélte átvonulását, közbenjárt népéért, bátran kifejezte elkötelezettségét amellet, hogy Isten igazságát megvédje és kiállt a föld gazdagjaival szemben a szegények védelmében.“ (1 Kir 18-19) Illés hozzáállásának van-e visszhangja életemben? Milyen módon?

Tevékenység

- Milyen választ adunk a környezetünkben élő szegényeknek, amikor arra gondolunk, hogy arra kaptunk meghívást, hogy „mindent kockára tegyünk“?
- Milyen viszonyban áll életstílusunk a szegényekkel való szolidaritással? Látom-e a különbséget a kívánság és a szükséglet között, amikor dolgok előteremtéséről van szó, vagy csak fogyasztó vagyok?
- Melyek a szegénység további következményei, amelyekre oda kell figyelnem?
- Olvassuk el országunk püspökeinek legújabb megnyilatkozásait. Reflektálnak-e ugyanerre a kérdésre – az igazságosságra és a szegényekkel való szolidaritásra?
- Hogyan áll országuk kormánya azzal kapcsolatban, hogy konkrétan is cselekedjen a legszegényebbekért?
- Van-e a közösségünkben olyan csoport, akikkel együtt tudunk reflektálni erre a témára?

Záróimádság

Urunk, jónak látszik, de egészen biztosan nem könnyű kenyérré válni. Azt jelenti, hogy semmit sem tulajdonítunk kizárólagosan a magunkénak – sem tárgyakat, sem az időt, sem talentumainkat, sem szabadságunkat, sem egészségünket. Mindaz, amije csak van az embernek, nem csak az övé, hanem másoké is, mások számára is van. Azt jelenti ez, hogy egyre nagyobb szeretettel kell élnünk, készen arra, hogy meghaljunk, hogy odaadjuk életünket, ahogyan a kenyér is teszi.

Urunk, hadd váljunk megőröltté a mellettünk lévő szenvedők által; hadd váljunk megdagasztottá az igazságosságért végzett munka és szolgálat által; hadd váljunk megsütötté a szenvedélyes vágy által, hogy mély szolidaritásban éljünk, ami nem feltételes és nem követel semmit, hanem egyszerűen meghallja a szücséget szenvedők hangját, és kenyérként odaadja önmagát.

Urunk, add, hogy a Szentlélek tüzében süljünk kenyérré, hogy mindig készen lehessünk arra, hogy „megáldott, megtört és szétszott kenyérré legyünk a világ életéért”.

Záróének: (ének az igazságosságról, szolidaritásról vagy Isten Országáról)